

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 131/2024
28.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 04.07.2023. године и Кв 1099/23 од 27.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 04.07.2023. године и Кв 1099/23 од 27.12.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 04.07.2023. године, у ставу првом досуђен је оштећенима малолетном ББ, ВВ и ГГ, на име трошкова кривичног поступка износ од 242.250,00 динара, а у ставу другом, обавезан је окривљени АА да оштећенима малолетнима ББ, ВВ и ГГ исплати износ од 242.250,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности решења под претњом извршења.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 1099/23 од 27.12.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић од 11.07.2023. године изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 04.07.2023. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Виолета Бојовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијана решења и одбије захтев наследника пок. оштећеног за накнаду трошкова кривичног поступка као

неоснован, а да досуди трошкове браниоцу окривљеног на име састављања захтева за заштиту законитости у износу од 67.500,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима окривљени обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка на име ангажовања пуномоћника наследника пок. оштећеног иако окривљени правноснажном пресудом није обавезан на плаћање тих трошкова, нити наведена лица у овом кривичном поступку имају статус оштећених с обзиром да оштећени сада пок. ДД није преминуо од последица саобраћајне незгоде, па самим тим његови наследници нису оштећени у овом кривичном поступку у смислу члана 2. став 1. тачка 11) ЗКП. Ово тим пре, што наследници покојног оштећеног првостепеном пресудом нису упућени на остваривање имовинскоправног захтева који су истакли у току поступка, што потврђује да наследници немају статус оштећеног у овом кривичном поступку, па самим тим не могу имати право на трошкове на име ангажовања пуномоћника а побијаним решењима је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 11) ЗКП прописано је да је „оштећени“ лице чије је лично или имовинско право кривичним делом повређено или угрожено.

Правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 10.10.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, учињеног на штету оштећеног ДД, који је у предметној саобраћајној незгоди задобио тешке телесне повреде опасне по живот, а који оштећени је пре покретања кривичног поступка преминуо.

Из списка предмета произилази да је пок. оштећени ДД отац ББ и ВВ и малолетног ГГ, па по налажењу Врховног суда, правилно је суд током кривичног поступка овим лицима, као правним следбеницима покојног оштећеног омогућио учешће у кривичном поступку у коме је њихов отац оштећен, као лице чије је и лично и имовинско право било угрожено у смислу члана 2. став 1. тачка 11) ЗКП, с обзиром да је њихов отац преминуо, при чему је без значаја чињеница да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела у коме је пок. оштећени задобио тешке телесне повреде, а да изреком пресуде није утврђена смртна последица.

Надаље, из изреке пресуде Основног суда у Крагујевцу К 723/21 од 10.10.2022. године произилази да је на основу члана 261. и 264. ЗКП, окривљени АА обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да плати Основном суду у Крагујевцу износ од 15.000,00 динара на име паушала и износ од 106.246,93 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, а на име трошкова унапред

исплаћених из буџетских средстава суда и то на име вештачења од стране вештака др Ненада Млађеновића, вештака Ненада Милутиновића, вештака др Милоша Тодоровића и на име трошкова превођења судског преводиоца Јулијане Вулетић Турић, као и да плати ОЈТ у Крагујевцу износ од 71.591,48 динара, на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва и то на име вештачења др Ненада Млађеновића и вештака Ненада Милутиновића, у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док ће о висини осталих трошкова кривичног поступка суд одлучити посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП.

По налажању Врховног суда, суд је правилном применом члана 261. став 1. и 264. ЗКП обавезао окривљеног АА да надокнади трошкове кривичног поступка у целини, па и трошкове који према одредби члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП обухватају и нужне издатке оштећеног, његовог законског заступника, као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника, с тим да је одредио да ће се о висини трошкова који нису таксативно набројани у изреци те пресуде одлучити посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП, дакле, да ће се и о трошковима деце пок. оштећеног ДД одлучити посебним решењем, што је и учињено решењима у односу на која је поднет захтев за заштиту законитости, па су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Из свих напред наведених разлога, по налажењу Врховног суда, побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује, па је захтев оцењен као неоснован.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Марина Антонић